

Zaak 2023-056

Datum uitspraak: 23 juni 2023

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit, gevestigd te Heerlen, verweerster

1. Procesverloop

- 1.1 Bij beslissing van 23 februari 2023 heeft de Commissie voor de examens aan appellant meegedeeld dat hij niet heeft voldaan aan de voorwaarden die werden gesteld aan het tentamen van de cursus CB5302, De kracht van verhalen, dat hij heeft afgelegd op 7 februari 2023.
- 1.2 Verweerster en appellant zijn gekomen tot een gedeeltelijke minnelijke schikking. Het College van beroep voor de examens (hierna: College) heeft appellant verzocht kenbaar te maken of hij zijn beroep wenst door te zetten, dan wel wenst in te trekken. Wegens het uitblijven van een reactie heeft het College het beroepschrift in behandeling genomen. Het College heeft appellant hierover geïnformeerd en hem gevraagd of en hoe hij gehoord wil worden. Het College heeft niet meer van appellant mogen vernemen.
- 1.3 Het College heeft de zaak zonder hoorzitting afgedaan gelet op artikel 7:17, aanhef en onder d, van de Algemene wet bestuursrecht.

2. Overwegingen

Het beroep van appellant

2.1 Appellant is het niet eens met de beslissing van 23 februari 2023. Appellant is van mening dat de toekenning van het cijfer 4,8 voor het onderhavige tentamen ondermaats is en verzoekt het aantal punten op te hogen zodat minimaal het cijfer 5,5 wordt bereikt.

2.2 Appellant motiveert in zijn beroepschrift per betwiste vraag waarom hij het niet eens is met de beoordeling.

- 2.2.1 Ten aanzien van vraag 3, betoogt appellant dat antwoordalternatief 3 identiek is aan antwoordalternatief 4 en dat beide alternatieven goed gerekend moeten worden. Bij deze vraag speelt interpretatie een grote rol; zodoende hebben antwoordalternatieven 3 en 4 dezelfde betekenis.

- 2.2.2 Ten aanzien van vraag 5, betoogt appellant gemotiveerd waarom het door hem gegeven antwoord juist is.
- 2.2.3 Ten aanzien van vraag 7, betoogt appellant onder verwijzing naar het studiemateriaal dat het door hem gegeven antwoord ook juist is.
- 2.2.4 Ten aanzien van vraag 15, betoogt appellant dat deze vraag nooit gesteld had mogen worden. De inhoud van het bevroegde artikel is irrelevant aan de leerdoelen. De tekst van het artikel werd niet bijgeleverd. De student zou de vraag moeten kunnen beantwoorden met inachtneming van de termen en theorieën uit het studiemateriaal. Daarnaast stelt appellant dat de expliciete belofte werd gedaan dat een dergelijke inhoudelijke vraag over een artikel geen onderdeel zou uitmaken van het tentamen. Deze factoren maken dat volgens appellant ieder antwoordalternatief goed gerekend zou moeten worden.
- 2.2.5 Ten aanzien van vraag 16a, betoogt appellant dat de vraag niet in maximaal 50 woorden beantwoord kan worden en ook niet wordt toegepast in het antwoordmodel. Appellant merkt daarbij op dat de beperking aan het aantal woorden niet meer in de toegezonden tentamenvraag staat. Appellant is van mening dat de vraag minder zwaar beoordeeld moet worden.
- 2.2.6 Ten aanzien van vraag 16b, merkt appellant op dat in de toegezonden tentamenvraag tevens de eis ten aanzien van het maximumaantal woorden is weggefallen. Als op het tentamen geen beperking gesteld was aan het aantal woorden, had appellant een uitgebreidere uiteenzetting opgeschreven. Appellant pleit dat meer punten moeten worden toegekend op dit onderdeel.
- 2.2.7 Ten aanzien van vraag 17a en 17b, geeft appellant gemotiveerd weer waarom zijn antwoord hoger gewaardeerd moet worden, omdat beantwoording van de vraag onderhevig is aan interpretatie. Zodoende zijn meerdere antwoorden mogelijk. Bovendien stelt appellant dat de eerste zin van het modelantwoord fout is.
- 2.2.8 Ten aanzien van vraag 17c, betoogt appellant dat hij het antwoord uitgebreider had kunnen motiveren als geen beperking gesteld was aan het aantal woorden dat hij mocht gebruiken. In de vraag wordt het aantal woorden beperkt tot maximaal 50, maar het modelantwoord telt volgens appellant meer woorden.
- 2.2.9 Ten aanzien van vraag 18b, betoogt appellant dat voor het gegeven antwoord het volledig aantal punten moet worden toegekend, omdat de vraagstelling zich niet verhoudt tot het modelantwoord. Naar mening van appellant is de vraagstelling verwarrend.
- 2.2.10 Ten aanzien van vraag 18c, betoogt appellant ook dat deze foutief geformuleerd is.
- 2.2.11 Ten aanzien van vraag 19a, betoogt appellant dat in zijn antwoord alle aspecten van het modelantwoord terugkomen. Zodoende moet het volledige puntenaantal voor het gegeven antwoord worden toegekend.

Het standpunt van verweerster

2.3 Verweerster heeft appellant een gedeeltelijke schikking aangeboden, inhoudende dat het bezwaar tegen vraag 17c gegrond werd verklaard. De waardering van vraag 17c werd met 1 punt opgehoogd. Dit leidt echter niet tot het door appellant gewenste cijfer 5,5. De bezwaren tegen de overige vragen kan verweerster niet honoreren.

Het oordeel van het College

2.4 Het College overweegt onder verwijzing naar artikel 7.61, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) dat het College op 3 maart 2023 het beroepschrift aan verweerster heeft gezonden, met uitnodiging om in overleg met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is, wat de openbare instellingen betreft in afwijking van afdeling 7.3 van de Algemene wet bestuursrecht. Verweerster heeft op 20 maart 2023 aan appelland en het College medegedeeld tot welke uitkomst het beraad heeft geleid. Het College concludeert op basis van de mededeling van verweerster dat een gedeeltelijke minnelijke schikking is aangeboden. Het College heeft appelland op 28 maart 2023 en op 17 april 2023 verzocht hem te informeren of hij het beroep wenst door te zetten, dan wel wenst in te trekken na de door de Commissie voor de examens gegeven nadere uitleg. Appelland heeft noch bevestigd het beroep te willen doorzetten, noch intrekking van het beroep schriftelijk bevestigd. Conform artikel 7.61, derde lid, van de WHW dient het College het beroepschrift in behandeling te nemen, nu slechts een gedeeltelijke schikking is bereikt, die niet tot het door appelland gewenste resultaat heeft geleid. Het College overweegt dat gelet op het geheel ontbreken van een reactie van appelland voor het College niet duidelijk is in hoeverre appelland genoegzaam neemt met de nadere uitleg in de minnelijke overlegfase en in hoeverre hij nog belang stelt in behandeling van zijn beroep.

2.5 Het College heeft appelland op 9 mei 2023 geïnformeerd dat, gelet op het uitblijven van reactie ten aanzien van het vervolg van zijn beroepszaak, het College over zal gaan tot de behandeling van het beroep en het plannen van een hoorzitting. Appelland werd verzocht het College te informeren of en hoe hij gehoord wenst te worden. Nu appelland een dergelijke verklaring niet binnen de gestelde termijn van drie weken, noch op een later moment heeft verstrekt, gaat het College er vanuit dat appelland afziet van het recht gehoord te worden. Van het horen van appelland is afgezien gelet op artikel 7:17, aanhef en onder d, van de Algemene wet bestuursrecht. Verweerster heeft het secretariaat van het College mondeling medegedeeld af te zien van de mogelijkheid om gehoord te worden.

2.6 Het College gaat ervan uit dat appelland met zijn beroep heeft beoogd dat zijn tentamen met minimaal het cijfer 5,5 zou worden gewaardeerd.

2.7 Het College stelt voorop dat haar taken en bevoegdheden niet strekken tot het opnieuw beoordelen van de beslissing van verweerster. Het College toetst of de beslissing voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Dit brengt met zich dat de beslissing van verweerster slechts voor vernietiging in aanmerking komt als die in strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.

2.8 Naar het oordeel van het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en op grond van de door verweerster verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beoordeling in rechte standhoudt. Dat oordeel berust op de volgende overwegingen.

2.8.1 Het College stelt vast dat de beoordeling van de meerkeuzevragen tot stand is gekomen op basis van een antwoordmodel en dat deze kenbaar is voor appelland.

2.8.2 Het College overweegt dat een overleg heeft plaatsgevonden tussen de examinator en appelland, waarin het gemaakte tentamen inhoudelijk is besproken en waarbij partijen over en weer standpunten hebben uitgewisseld. Naar aanleiding van dit gesprek is één extra punt toegekend.

2.8.3 Met betrekking tot de beoordeling overweegt het College dat de motivering van appellant geen aanleiding geeft om te concluderen dat sprake is van een onzorgvuldige of kennelijk onredelijke beoordeling.

Conclusie

2.9 Het bovenstaande leidt tot de conclusie dat het beroep ongegrond is. Appellant krijgt geen gelijk en de onvoldoende beoordeling blijft dus in stand.

3 Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A. Sniijders, voorzitter en dr. ir. H.L. Jonker en mr. H.J.M. van Lierop, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.L.H. Soons-Koopman als plaatsvervangend secretaris

w.g. de plaatsvervangend secretaris,

w.g. de voorzitter,

mr. A.L.H. Soons-Koopman

mr. A. Sniijders

voor eensluidend afschrift,

mr. A.L.H. Soons-Koopman

Als u het niet eens bent met dit besluit van het College van beroep voor de examens, kunt u binnen 6 weken na de verzenddatum van dit besluit beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS), Postbus 20019, 2500 EA Den Haag of via het [webformulier](#). Alle informatie daarover vindt u op de website www.raadvanstate.nl/studentenzaken/.